

LÉTO 2020

OBSAH

- O čem se psalo v létě 2020
- Jedna velikost nesedí všem: Díl 7.
- Výročí: Díl 13.
- K poslechu a ke zhlédnutí
- K přečtení
- Aktuality

Vážené čtenářky, vážené čtenáři,

doufáme, že jste si uplynulé dva měsíce pořádně užili a odpočali si na dovolených u moře či rybníku. Aby vám nic neuniklo, přinášíme přehled toho nejzajímavějšího, co se v červenci a srpnu na poli vědy a rovnosti událo. Nechybí tak tipy na zajímavé rozhovory, souhrn převratných zpráv, ani pozvání na naše podzimní akce. Ty letní – třetí [brunch](#) se začínajícími vědkyněmi, [webinář](#) Anity Thaler a Jennifer Dahmen-Adkins k rezistencím a [mentoringové workshopy](#) – zaznamenaly velký ohlas. Neváhejte a na ty další se k nám připojte.

S přáním podnětného čtení za tým NKC – gender a věda

Kristýna Veitová

Blanka Nyklová a Dana Moree: Domácí násilí během pandemie nabralo na intenzitě

Kvalitativní výzkum socioložek Blanky Nykové (NKC – gender a věda) a Dany Moree (FHS UK), který pokrýval období od začátku nouzového stavu do 7. června, ukázal, že poptávka po službách organizací, které pomáhají obětem domácího násilí, za nouzového stavu vzrostla o 30 až 40 %. Postup policie a úřadů v krajích přitom nebyl jednotný, často se snažily páry smířit, namísto ochrany ohrožených. „To je v případě domácího násilí kontraproduktivní. Může to v násilné osobě vyvolat dojem, že to, co dělá, je v pořádku a že jí to projde,“ podotkla Nyková. Podle výzkumníků by byla potřeba pro případ druhé vlny Covidu-19 či nařízených omezení v menších ohniscích nákazy postup institucí sjednotit a na situaci osob ohrožených domácím násilím včetně dětí se cíleně zaměřit. Více [zde](#).

Eva Zažímalová: Poslouchala jsem, ať jdu místo práce k plotně

„V naší společnosti pořád přetrvává představa, že ženy patří k plotně. Sama jsem dostala po svém zvolení několik nepříjemných e-mailů o tom, jestli to zvládnou, že ze mě bude vědecká mužatka, nebo že flákám rodinu,“ popisuje biochemička a předsedkyně Akademie věd ČR, prof. Eva Zažímalová. O svých zkušenostech s předsudky promluvila v rámci projektu Idnes.cz *Inspirativní ženy*, který představuje Češky, jež se dokázaly prosadit bez větší mediální pozornosti. V otevřených rozhovorech líčí aspekty, které ovlivnily jejich úspěch – píli, platové

podmínky, rodinu, ale i diskriminaci. Právě o nich hovořila i Zažímalová: „Měla jsem děti v době, kdy byla společnost nastavená jinak než dnes. Velmi často jsem slyšela, že bych se měla věnovat dětem a nedělat svou kariéru. Dost mě to deptalo.“ I proto se Akademie věd v jejím čele snaží zajistit, aby ženy mohly lépe skloubit mateřskou úlohu s vysoce kvalifikovanou prací. Více o opatřeních na jejich podporu i překážkách, jimž při jejich zavádění vedení Akademie čelí, [zde](#).

Ostuda Česka: Lékařky čelí každodenní diskriminaci

Množte se, děvčata, kariéra není pro vás; kočička, ty ‚chíru‘ nedělej, to je pro mužský; ženský patří do kuchyně, ne na medicínu... Způsob zacházení se ženami v 50. letech 20. století, říkáte si? Omyl, tohle je Česko v roce 2020 - šokující úroveň sexismu a diskriminace mediček a lékařek odhalil [průzkum](#) právničky Anety Stierankové. Té se se svými zkušenostmi světilo bezmála osm set převážně začínajících lékařek, které zažívají diskriminaci buď přímo, anebo zprostředkovaně. Podle spolku Mladí lékaři, jenž odpovědi sbíral, právě tento druh zacházení významně přispívá k pokračujícímu problému, kdy mladé doktorky odcházejí z nemocnic do zahraničí, případně obor opouštějí úplně. A to i ve chvíli, kdy Česko dlouhodobě řeší nedostatek lékařského personálu, který už nyní tvoří z více než 60 % ženy. „Nevěřila jsem vlastním očím. Na právech nás učili, že se řídíme antidiskriminačním zákonem a zákoníkem práce – a tady vidíme, že to v praxi tak úplně neplatí. Ukazuje to na propast mezi právním ideálem a realitou, v níž zákony jsou často bezzubé a nedávají moc způsobů, jak se bránit,“ říká o výsledcích průzkumu jeho [autorka](#).

Nina Fárová: Potřebujeme zjistit, že je stejně špatných učitelů jako špatných učitelek

O českém školství se v posledních letech mluví především v souvislosti s jeho „[krizí](#)“. Ta je přičítána řadě faktorů, jako je nedostatek vyučujících, nízké finanční ohodnocení či vysoká feminizace oboru. Kvůli té se v České republice často volá po zvýšení počtu mužů v základním školství, kteří v současné chvíli na prvním stupni tvoří jen tři procenta vyučujících. „Mně osobně fascinuje, že podíváme-li se na snahy zvýšit vyučujícím platy, tak to často není spojené se snahou dostat do škol více kvalitních lidí, ale více mužů, u kterých se už neřeší jejich kvality. Najednou se spoléháme jen na genderové hledisko a přestáváme řešit odbornost, která by měla být genderově neutrální,“ říká socioložka a členka NKC, Nina Fárová, jež se potřebě mužů v primárním školství věnovala ve své [dizertační práci](#). O tom, jaké jsou příčiny a opodstatnění uvedeného apelu, hovoří v [rozhovoru](#) pro Deník Referendum.

Kristýna Veitová: Mužské tělo je vnímáno jako norma, ženské jako odchylka

Z [výzkumů](#) vyplývá, že ženy čelí o polovinu vyššímu riziku špatně diagnostikovaného infarktu než muži. Dle primáře kardiologického oddělení Nemocnice Na Homolce Ivo Skalského je to kvůli podcenění a opoždění diagnostiky ischemické choroby, která jsou způsobena tím, že ženy při srdečních záchvatech vykazují jiné a méně intenzivní příznaky než muži. Ty jsou navíc lékař(kam)i vnímány jako typické, zatímco symptomy žen jako atypické. V důsledku na onemocnění srdce a cév, která mohou vyústit až v infarkt, umírá více žen. Dle socioložky Kristýny Veitové je tomu mj. proto, že přesvědčit o své bolesti zdravotnický personál je pro ženy mnohem náročnější než pro muže. „Svědčí o tom například skutečnost, že na fyzické příčiny bolesti se ženám výrazně častěji dostane psychologické diagnózy. Pacientkám se také často říká, že jsou ve stresu, trpí úzkostí nebo depresí. Proto ženy vykazují výrazně více lékařsky nevysvětlitelných symptomů než muži a diagnostika jejich onemocnění je nezdárka dlouholetou záležitostí,“ popsala socioložka. Více o vysoké chybovosti diagnostiky srdečních onemocnění a jejich důsledcích [zde](#).

Na jazyce záleží: Méně maskulinní pracovní nabídky vedly k nárůstu zájemkyň o manuální práci

Jak velkou moc má genderově senzitivní vyjadřování zjistila britská vodárenská společnost Thames Water, když se rozhodla upustit od maskulinně vyznívajících pracovních nabídek. Firma za pomoci online nástroje, který detekuje skryté konotace v jazyce, zjistila, že slova jako „soutěživý“ či „sebevědomý“ přitahují více mužů, a rozhodla se místo nich do pracovních nabídek zahrnout fráze jako „vítáme týmové hráče“ nebo „hledáme lidi, kteří se chtějí učit.“ Výsledek? Narůst podílu uchazeček z 8 % na procent 46. „Všimli jsme si obrovského fondu nevyužitých ženských talentů a je skvělé vidět, že díky této změně nyní mnoho z nich přichází do týmů v Thames Water. Pohlaví by nikdy nemělo být překážkou,“ řeklo vedení firmy, jež se snaží nabourat zažitá společenské normy a povzbudit zájem u osob, které by se dříve kvůli stereotypnímu vyjadřování o práci neucházely. Více informací naleznete [zde](#).

Chcete vědět ještě víc o dění ve vědě a rovnosti? Sledujte náš [Facebook](#), [Twitter](#) nebo [Instagram](#).

JEDNA VELIKOST NESEDÍ VŠEM: DÍL 7.

Ve třech posledních vydáních série Jedna velikost nesedí všem, jejímž cílem je upozorňovat na genderovou jednostrannost ve výzkumu a vývoji, jsme se věnovali problematice genderově slepé medicíny v zahraničí. V tomto díle se přesuneme do České republiky a podíváme se na to, jak si z pohledu genderové dimenze stojí zdravotnictví v Česku.

Jedním z témat o genderu a lékařství bylo zastoupení žen a mužů v klinickém výzkumu. V této věci NKC – gender a věda kontaktovalo Státní úřad pro kontrolu léčiv s otázkou, zda je v procesu klinického hodnocení léčiv a jejich registrace v ČR zohledněno zastoupení žen a mužů. SÚKL odpověděl kladně, avšak zmínil, že „v některých případech ale není možné zařadit ženy, protože v některých klinických hodnoceních nemohou být zařazeny ženy schopné otěhotnět, (tzv. WOCBP – woman of childbearing potential), pokud se jedná např. o látky, které mají vliv na reprodukční systém.“ Princip WOCBP, jež z výzkumu vyřadil každou menstruujiící ženu, byl reakcí na tisíce postižených dětí v důsledku podání léku Thalidomid těhotným ženám. Lékařská a vědecká komunita se jím více než 20 let snažila chránit ženy a plody před poškozením, aniž si uvědomila, že vyloučení žen schopných otěhotnět znamená, že máme nulová data o tom, jak právě je podaná léčiva ovlivňují. V roce 1993 proto iniciátor tohoto opatření, americký Lékařský institut, nařídil, aby byly ženy i menšiny zapojeny do jakéhokoliv vládou financovaného výzkumu ve zdravotnictví.¹

Dále SÚKL uvedl, že o tématu zastoupení žen a mužů v klinickém výzkumu, cituji, „hezky pojednává recentní publikace [Gender differences in clinical registration trials: is there a real problem?](#)“, z jejíž závěrů vyplývá, že genderové rozdíly v klinickém testování žádným problémem nejsou. Pokud je vám toto tvrzení povědomé, v paměti vám uvízl čtvrtý díl naší série, jenž se věnoval právě této publikaci a jejím mnoha metodologickým pochybením. Můžeme tedy konstatovat, že SÚKL se ve své odpovědi odvolává jednak na výzkumný princip, jenž je jako takový neplatný již 27 let, a jednak na publikaci, jejíž závěr byl kvůli závažným chybám zpochybněn. Nakolik je tedy skutečně v procesu klinického hodnocení léčiv a jejich registrace v ČR zohledněno zastoupení žen a mužů?

Dalším tématem jednoho z dílů bylo rozdílné vnímání pacientek a pacientů a jejich bolesti zdravotnickým personálem. Ženám jsou v důsledku analgetika podávána méně a později než mužům a stanovení diagnózy je nezřídka několikaletým procesem, během něhož jsou navíc

Jaké jsou podle vás v problematice zohledňování biologických a genderových rozdílů v lékařství dosud nenaplněné výzvy (např. v klinickém výzkumu, ve výuce mediků, v klinické praxi)?

MUDr. Michal Kréma, Ph.D.
1. interní klinika LF UK a FN v Plzni

Myslím si, že to není až tak významný problém, aby bylo třeba se na něj speciálně soustředit.

doc. MUDr. Jan Václavík, Ph.D.
1. interní klinika – kardiologická, FN
V Olomouci

V případech, kdy u některého pohlaví má nemoc či léčba určitá specifika, je na to vhodné upozorňovat. Nedomnívám se ale, že by bylo nutné zásadněji měnit klinický výzkum či výuku mediků.

přesvědčovány, že nemají fyzické obtíže, nýbrž psychické. Jak je patrné ze zahraničních studií, takovýchto rozdílů v přístupu k pacientkám je mnohem více, potřebná data, jež by vykreslovala situaci v Česku, ale bohužel chybí. Zohledňování pohlavních a

Zdroj: Kristýna Číliková, Pohlaví a gender v medicíně

¹ Jackson, G. (2019). „The female problem: how male bias in medical trials ruined women's health“ (Online).

genderových rozdílů v lékařství je zde totiž mnohými i nadále považováno za zbytečné, jak dokládají výpovědi lékařů Michala Krčmy a Jana Václavíka v [dotazníku](#) Kristýny Čillíkové. A to i přesto, že sběr výzkumných dat s ohledem na pohlaví a gender je stále výraznějším požadavkem pro schválení (nejen) lékařských výzkumů.

Údaje o zacházení s pacienty chybí v ČR stejně jako z hlediska pohlaví také z hlediska etnika a rasy. Zahraniční [výzkumy](#) průkazně dokládají, že v lékařské péči poskytované lidem tmavé pleti jsou rozdíly oproti té, jež se dostává bělochům a běloškám. Jde zejména o zhoršený přístup ke zdravotní péči i o kvalitu poskytované péče. Dle [průzkumu](#) Ústavu pro studium totalitních režimů přitom 71 % českého zdravotnického personálu zaujímá nenávislné či netolerantní postoje vůči romské komunitě. Je proto více než relevantní se ptát, zda se netolerance promítá i do přístupu lékařů a lékařek k Romkám a Romům, a jestli i u nich vede k opožděným diagnózám a horším léčebným výsledkům.

Genderové ale i rasové předsudky jsou, byť zatím neprozkoumaným, ale zjevně dlouhodobým, problémem i v českém zdravotnictví. Otázkou je, jak tento problém změnit? Jedním z často navrhovaných kroků v zahraničí je upozorňovat na předsudky už v rámci studia na lékařských fakultách a vzdělávat budoucí zdravotnický personál v oblasti odlišnosti lidských těl a empatie ke všem ošetřovaným. Dalším krokem je dle některých větší diverzita mezi lékaři – ty v ČR tvoří z 60 % ženy a mělo by se tak blýskat na lepší časy. Je to ale sázka na nejistotu, jelikož postavení žen v českém lékařství není problematické jen na úrovni pacientek, ale i samotných lékařek. Ty se dle nejnovějších [dat](#) už od studií setkávají s vysokou mírou sexismu a diskriminace, která je mnohdy příčinou jejich odchodu do lékařských disciplín stereotypně označovaných za vhodné pro ženy (gynekologie či pediatrie) či do úplně jiných oborů. Otevření tématu genderových a rasových předsudků v českém zdravotnictví je proto zcela nezbytnou záležitostí, a to na celé řadě úrovní – patientské, lékařské i politické.

Nestihli jste si přečíst jeden z dílů rubriky Jedna velikost nesedí všem? Stačí kliknout [sem](#) a dozvíte se vše, co potřebujete.

VÝROČÍ: DÍL 13.

Julie Moschelesová: Zapomenutá legenda české geografie (*21. 8. 1892 – 7. 1. 1956)

Světověznámá, ale u nás přesto neznámá – to je geografka Julie Moschelesová, jedna ze dvou přírodovědkyň v meziválečném Československu s titulem docentky. Její odborná práce byla známa a oceňována víc v cizině než u nás, tady totiž byla nepřítelem nejdříve nacistického a později i komunistického režimu. Těm se její vědeckou kariéru i přes velký talent a píli podařilo několikrát zastavit. Julie Moschelesová ale i tak patří mezi naše nejvýznamnější geografky a nebyť antisemitismu, byla by i první a zatím jedinou českou profesorkou v tomto oboru. V srpnu jsme si připomněli 128. výročí jejího narození.

Miriam Menkin: Průkopnice lidské plodnosti (*8. 8. 1901 – †8. 6. 1992)

Svým objevem proměnila podobu lidské plodnosti, její jméno zná ale málokdo. Řeč je o původem lotyšské vědkyni Miriam Menkin, jež se stala první osobou, která úspěšně provedla oplodnění in vitro. Jako mnoho objevů i tento vznikl náhodou – v únoru 1944 přišla Menkin do

laboratoře, kde se o umělé oplodnění pokoušela už šest let. Předchozí noc ale strávila vzhůru s osmiměsíční dcerou a z vyčerpání tak hned v několika bodech porušila svůj standardní protokol, kdy např. namísto obvyklé půl hodiny nechala spermii s vajíčkem interagovat celou hodinu. Když se následující ráno k pokusu vrátila, objevila buněčné dělení indikující oplodnění vajíčka. Od narození ženy, díky níž jsou na světě milióny lidí, v srpnu uplynulo 119 let.

Françoise Barré-Sinoussi: Žena, díky níž HIV pozitivní už nemusejí umírat (*30. 7. 1947)

Francouzská viroložka Françoise Barré-Sinoussi, jež v červenci oslavila 73. narozeniny, si nebyla rozhodnutím studovat vědu dlouho jistá. Aby správnost své volby otestovala, nastoupila ještě na školu do laboratoře slavného Pasteurova institutu. Že udělala dobře, nezjistila brzy jen ona, ale celý svět. V roce 1983 totiž společně s Lucem Montagnierem objevila příčinu onemocnění AIDS, virus HIV. Jejich objev byl tak zásadní pro radikální zlepšení léčebných metod u lidí nemocných AIDS, že se o 25 let později stali laureáty Nobelovy ceny za fyziologii a lékařství.

Henrietta Swan Leavitt: Harvardský počítač (*4. 7. 1868 – †12. 12. 1921)

Většina z nás si při vyslovení „Harvardský počítač“ představí obligátní přístroj s obrazovkou a klávesnicí. Ve skutečnosti ale „[Harvardskými počítači](#)“ byla skupina žen, která v tamní observatoři zpracovávala astronomická data. Jednou z nich byla i astronomka Henrietta Swan Leavitt, která změnila hvězdářství svým objevem vztahu mezi průměrnou

svítivostí a světelnými změnami cefeid, díky němuž poskytla první „standardní svíčku,“ se kterou se měří vzdálenost dalekých galaxií. Objev, který později umožnil Edwinu Hubbleovi definovat slavný „Hubbleův zákon.“ 152. výročí narození legendární hvězdářky připadlo na 4. července.

Máte rádi naši rubriku Slavná výročí? Pak se neváhejte podívat [sem](#)! O slavných i zapomenutých vědkyních se tak dozvíte ještě více.

K POSLECHU A KE ZHLÉDNUTÍ

Hana Hanzlíková: Zjistili jsme, jak vyhledat jizvy na DNA

Poškozená genetická informace se dokáže sama opravit, ne vždy ale správně, a často i spravené buňky negativně ovlivňují funkce genů nebo výskyt dědičných onemocnění. Výzkumnému týmu Hany Hanzlíkové z Ústavu molekulární genetiky AV ČR se v případě několika pacientů, u kterých došlo k přirozené opravě DNA, podařilo zachytit proces opravy a na šroubovici najít malou jizvu. Díky tomu může tým zjistit, kde přesně v genetické informaci

původně došlo k poškození. Tento objev by v budoucnu mohl pomoci odhalovat některá neurodegenerativní onemocnění mnohem dříve, než se to daří nyní. Právě u nemocí, jako je Parkinsonova a Alzheimerova choroba, je totiž dle Hanzlíkové nutné nastup rozpoznat co nejdříve a zahájit medikaci. Více o tom, jak by se mohly nové poznatky zúročit v praxi, v [rozhovoru](#) pro Český Rozhlas Plus.

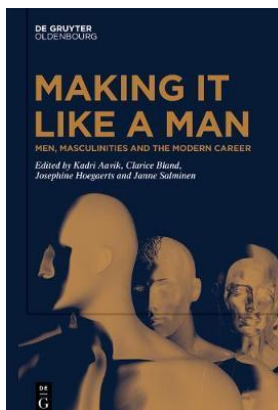

Proxima: Hledání rovnováhy mezi osobními sny a rodičovstvím

Kinotypy vám v této rubrice obvykle nepřinášíme, v případě filmu Proxima režisérky Alice Winocour však musíme udělat výjimku. Ústřední postavou jejího příběhu je francouzská astronautka Sarah (Eva Green), která se připravuje na roční pobyt na oběžné dráze. Jako jediná žena ve vesmírné misi „Proxima“ podstupuje psychicky a fyzicky náročný trénink, zatímco pečuje o svou sedmiletou dceru. Během finálních příprav pro odlet ze Země Sarah nejednou čelí předsudkům a sexismu od svých kolegů: „Jsem rád, že členkou posádky je i právě Sarah. Je Francouzka a ty prý dobře vaří.“ Hlavní hrdinka zároveň zjišťuje, jak složité je pro matky uskutečnit své profesní sny. Strhující příběh matky a dcery má navzdory netradičnímu prostředí pro ženy (a NKC) velmi tradiční téma: hledání rovnováhy mezi osobními sny a rodičovstvím.

K PŘEČTENÍ

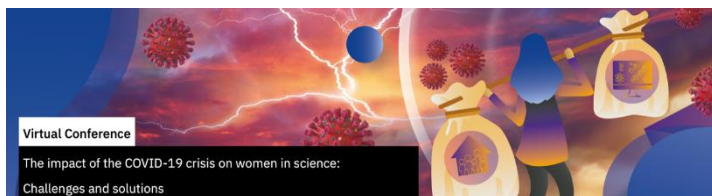
Muži, maskulinity a moderní kariéry: Současné a historické perspektivy

Kniha ženské editorské čtveřice *Muži, maskulinity a moderní kariéry*, se zaměřuje na různé druhy maskulinity objevující se v pracovním prostředí. Pokrývá jak historický vzestup profesí jako ukazatele maskulinity, tak kritické přístupy k současným strukturám managementu, pracoviště a zaměstnanosti. Hlavní otázkou knihy je, jakou roli hraje maskulinita v kulturním porozumění, afektivních zážitcích a medializovaných ztvárnění kariér. Více informací ke knize i jednotlivým kapitolám najdete [zde](#).

AKTUALITY

COVID-19: Viry nediskriminují, ale společnost ano

Pokud vás zajímá dopad koronaviru na ženy ve vědě, je plánovaná online konference téhož

jména právě pro vás. Konference představí různorodou skupinu vědkyň, které se kromě svých zkušeností s dopady koronaviru na jejich práci a budoucí vyhlídky podělí

i o praktické kroky, které zavedly na svých institucích. Jednou z nich bude i vedoucí NKC, Marcela Linková. Zapište si proto 9. září do svých kalendářů a prozkoumejte s dalšími účastnicemi řešení, která mají minimalizovat genderové nerovnosti v akademické sféře. Registrovat se můžete [zde](#).

Ozvěny AFO: Feministická eroze

Rozvrací tradiční rodinu a ničí sexuální vztahy mezi muži a ženami. Z žen dělá mužatky, které si odmítají nechat podržet dveře, z mužů zženštilé podpantofláky. Našli jste v tomto výčtu váš oblíbený mýtus o feminismu? Pokud ne, nezoufejte. Naše diskuse o feminismu jako zdánlivé společenské hrozbě vám představí další stereotypy a nepochopení, které se s feminismem pojí. O tom, co dnes feminismus znamená, kde můžeme nalézt původ smyšlenek s ním spojených, či zda je skutečným nebezpečím pro společnost tak, jak ho prezentují jeho odpůrci a odpůrkyně, budou 8. 10. v Divadle Archa diskutovat novinář Petr Bittner, knižní influencerka Lucie Zelinková a scénáristka Brigita Zemen. Save the date!

Budoucí neformální setkání začínajících vědkyň

Chcete vídat své kolegyně z různých oborů na neformálních setkáních a diskutovat s nimi o různých aspektech svých vědeckých kariér? Pak jsou námi plánované schůzky přesně pro vás! Dozvíte se na nich více například o legislativním pozadí fungování vědeckého prostředí a genderové rovnosti, o nástrojích změny vědecké kultury nebo inspirativních příkladech ze zahraniční praxe. Jejich podobu ale můžete ovlivnit i vy, a vytvořit tak setkání šité na míru vašim potřebám. Neváhejte nám proto sdělit své preference v tomto [dotazníku](#).

Mentoring jako nástroj pro zlepšení rovnosti pohlaví

Ve spolupráci s evropskou sítí mentoringových programů Eument-net si vás dovoluujeme pozvat na mezinárodní online konferenci s názvem *Mentoring v akademii a výzkumu: Nástroj pro zlepšení rovnosti pohlaví řízení lidských zdrojů*, která proběhne 23. října. Cílem konference

je rozšíření povědomí o mentoringu a sdílení zkušeností s vedením mentoringových programů. Účastnice a účastníci mohou také krátce prezentovat svůj mentoringový program a získat zpětnou vazbu od odborné komunity. Registrovat se můžete do 9. září [zde](#).

NKC nominováno na Cenu Františky Plamínkové 2020

Cena Františky Plamínkové organizace Sdružení je určena osobnostem, které se v uplynulém roce zasadily o ženské hnutí, resp. obecněji o ženská práva v České republice. Na seznamu 14 nominovaných v kategorii feministický kolektiv naleznete letos i tým NKC – gender a věda. Za vaši přízeň a podporu děkujeme! Hlasovat můžete do 25. 9.

Víte o něčem zajímavém, o čem bychom podle vás měly v newsletteru informovat? Napište nám na nkc@soc.cas.cz

NEWSLETTER léto 2020

Měsíčník newsletter vydává Národní kontaktní centrum – gender a věda Sociologického ústavu AV ČR, v.v.i.
ISSN 1801–7339.

Newsletter vychází s podporou grantu Inter-excellence LTI17013 a podporou RVO 68378025_Rozvoj
výzkumné organizace_ SOÚ AV ČR

Adresa redakce: Jilská 1, Praha 1 110 00

Redakce: NKC – gender a věda

Korektury: Alena Orten

K odběru newsletteru se lze přihlásit na webových stránkách www.genderaveda.cz

Sledovat nás můžete také na sociálních sítích:

